

BARNNAFAMILJUR

“Tað, sum eg fáí burturúr, er at síggja, hvussu glað tey verða, sum fáa matin. Tað gevur mær nokk, at tey taka í móti matinum og vísa takksemi”

matinum, áðrenn hann verður etin. Er maturin spiltur, so verður hann burturbeindur.

Einar 30 familjur fáa mat

Arnhild Maria Poulsen og vinkona hennara Frida Meinertsdóttir Reyná koyra mat út til familjur í Eysturoynni og í Havn. Tað eru millum 20 og 25 familjur í Havnini, ið fáa hjálp, og millum fimm og sjei familjur í Eysturoynni. Tær flestu familjurnar hava vent sær til hennara um hjálp gjøgnum Facebook bólkin, og fólk spyrja javnan, um tey kunnu søkja um mat, ella um nakar matur er eftir, og hon hevur eisini fingið at vita um onkrar treingjandi familjur á annan hátt.

–Tey flestu siga mær, at tað er so lítið av peningi eftir til mat, tá allar rokningarnar eru goldnar, sigur hon.

Hon hevur eisini upplivað, at fólk hava verið í bólkinum, men eru síðani farin úr aftur, tí støða teirra er broytt, og tey verða betri fyri fíggjarliga.

Hon veit ikki, um tað eru fleiri familjur í Havn, ið tørva hjálp enn aðrastaðni í landinum, men hon heldur tó, at tað eru fleiri, ið ikki tora at biðja um hjálp.

–Fólk eru bangin fyri at koma fram, og tey skammast, at tey ikki eru væl fyri fíggjarliga. Eg kenni sjálv hasa skommuna frá egnum royndum, sigur hon.

–Tað er ikki skomm at biðja um hjálp, staðfestir hon tó.

–Vit vita, at Føroyar er eitt ríkt land, og vit halda, at øll hava tað gott, men tað er bara ikki so. Hetta er eitt gott og trygt land, men øll hava tað ikki gott her, sigur hon.

Størri tørvur til jóla

Arnhild Maria Poulsen hevur merkt, at tørvurin á hjálp er størri hesa tíðina fyri jól, men fólk vilja eisini fegin hjálpa hesa tíðina.

–Tað er heilt víst munur á í desember mánaði og hinum mánaðunum í árinum. Seinastu dagar- nar hava fleiri fólk skrivað til mín, tí tey vilja fegin lata dunnu, gás, ræst kjøt, ræstan fisk og fleskasteik. Ein familja hevur nógvan seyð. Tey komu við øllum seyðarhøvdunum og røstum kjøti. Eisini hevur ein av mammunum, sum fær mat, bakað smákøkur til hinar familjurnar. Eg var slett ikki fyrireikað til, at tað fór at verða meira at gera fyri jól, og havi ikki tal á, hvussu nógva tað er enn, sigur hon.

–Næsta ár tá jólini koma, havi eg vónandi tvær eyka frystiboksir og eri betri fyrireikað, sigur hon.

Eisini vónar hon, at hon onkursvegna fær eitt høli at brúka við høvuðsvegin, sum kann lætta um innsavningina og útkoyringina av mati.

– Eg búgvi í Oyndarfirði, og her kann vera óhugnaligt veður, og Frida Meinertsdóttir Reyná, sum eisini hjálpir við arbeiðinum, býr í Elduvík. Vit hava roynt at fingið eitt hús, hjall ella seyðahús við elektrisiteti fram við høvuðsvegnum, har vit kunnu savna matin saman. Tað skal ikki vera tætt við onnur hús, tí fólk skammast og dáma ikki, at mann sær at tey koma eftir mati, sigur hon.

Hon greiðir frá, at umframt eitt høli til matin, so hevði hon kunnað hugsað sær ein betri vørubil, sum hevði meira pláss til matin, sum skal koyrast út. Sum nú er, brúkar hon sín egna persónbil, sum er í minna lagi.

Ongin ivi er tó um, at Arnhild Maria Poulsen ætlar at halda áfram við arbeiðinum, hóast tað fer við nógvari tíð og orku. Hon greiðir frá, at av tí at hon hevur nógva pínu, so fær hon ikki tikið eitthvørt arbeiði, og tað er umráðandi hjá henni, at hon hevur okkurt at gera.

Hon gloymir ikki reaktiónirnar hon fær, tá hon kemur við mati til familjur, sum ikki vita sær ráð og ikki hava nokk til dagin.

–Einaferð fingi vit eitt tipp um, at ein mamma stóð illa í tí, og vit fara framvið hjá henni,uttan at hon hevði sett seg í samband við okkum. Tá vit koma við matinum, standa bæði vaksin og øll fyra børnini á trappuni og gráta, tí tey eru so fegin um matin, tey júst hava fingið, sigur hon álvarsom.

Tær koyra mat út til á leið 30 familjur í Eysturoy og í Havn. Hetta er seinastu ferð, tær fara við mati fyri jól